

РІВНЯННЯ — НА ГЕРОЇВ П'ЯТИРІЧКИ!

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

СЬОГОДНІ—
ДЕНЬ
НАРОДЖЕННЯ
КОМСОМОЛУ

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ВЛКСМУ

Виходить
з 3 грудня 1939 р.

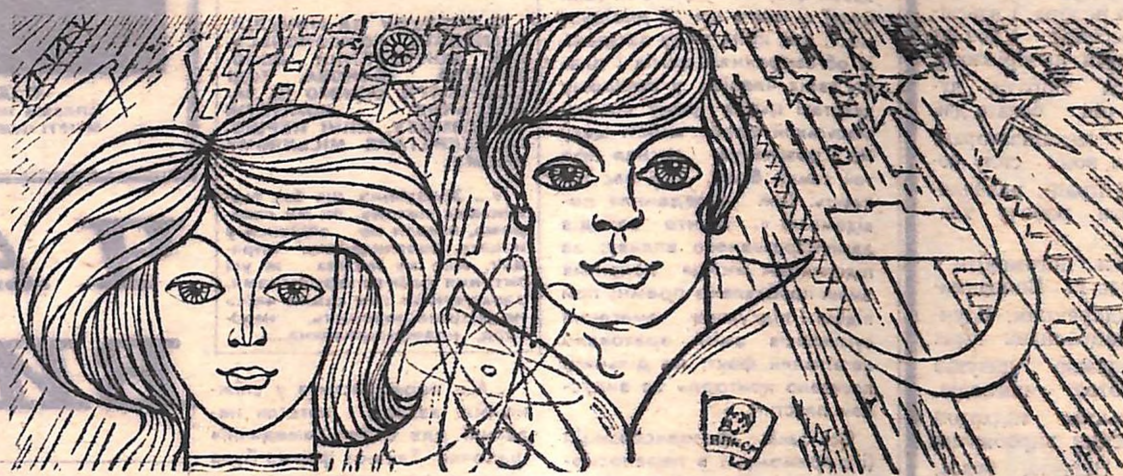
Четвер, 29 жовтня 1981 року

№ 130 (3614) Ціна 2 коп.

«Мы — молодые хозяева земли» — співається у популярній молодіжній пісні. І це не просто красиві слова. Не стороннім спостерігачем, а учасником усіх справ і звершень народу, сумлінним господарем, активним громадським діячем іде по землі молода радянська людина. Ініціатива, почин притаманні їй.

Так було. Так є. У цьому ще раз переконує ударна хода юнаків і дівчат Кіровоградщини назустріч XIX з'їздові ВЛКСМ і XXIV з'їздові комсомолу республіки.

І сьогодні, у День народження комсомолу, наша розповідь про них — «молодих господарів країни», про їхні славні будні на передових рубежах комуністичного творення, конкретні адреси яких назвав XXVI з'їзд КПРС.

За високе звання

Комсомольсько-молодіжний колектив молочно-товарної ферми № 6 колгоспу «Маяк» Знаменського району має непогані трудові здобутки. За дев'ять місяців цього року оператори машинного доїння одержали майже по 3000 кілограмів молока на корову, а за третій квартал — по 936 кілограмів. Всю продукцію тут здають червоним сортом, підвищеної жирності.

Готуючи трудові дарунки XIX з'їздові ВЛКСМ, члени КМК (керівник Є. Черкас, групкомсорг

Первинні комсомольські організації. Статут ВЛКСМ визначає як основу комсомолу. І це справді так. Адже вся робота ВЛКСМ складається з діяльності великих і малих первинних комсомольських організацій. Вони згуртовують юнаків і дівчат навколо партії, примножують їхню енергію, трудовий порив, беззавіт-

діжного колективу Миколою Петровим... А наші 170 КМК, у яких ударно працюють 2500 комсомольців міста і району? Адже вони, ці міні-осередки, ці комсомольсько-виробничі групи, — прекрасна школа комуністичного виховання; саме вони, діючи там, де безпосередньо

секретарів комсомольських осередків, що спілчани — пасивні або й просто не-дисципліновані. Причину неорганізованості первинних вони вбачають ще й у так званих «особливих умовах» (розрізненість осередка, специфіка організації виробництва тощо).

Ніяких скидок на особли-

ційовано: адже важливо не тільки враховувати інтереси молодих, а й активно формувати їх, забезпечуючи при цьому спадкоємність у формах і методах виховної роботи в міру того, як дорослішають комсомольці.

Словом, хто не хоче працювати, кажуть у народі, той шукає причини, а хто хоче, той шукає шлях вирішення проблеми. Я б додав: перш, ніж звертати на «особливі умови», спитай самого себе, комсорг, адресуй тимчасові неадаптивні власні совісті. Бо й справді: з часом багато що змінюється у комсомольській роботі, іншим стає комсомольський прайвник, але є, однак, те, що не змінюється в принципі, — це дух ідейності, поняття партійності.

Час вибрав нас. Він диктує нам свій ритм і свою головну умову: активна життєва позиція, висока комсомольська свідомість.

Ось такими думками часто обмінюємося ми, працівники міського, у своїх буднях, з такими думками приходимо на заняття свого комсомольського активу. З цими думками йдемо до своєї чергової, XI звітної-виборчої конференції. І йдемо оптимістами. Бо комсомольська організація міста і району, яка налічує у своїх рядах 10500 юнаків і дівчат, це — ударний загін молодих гвардійців п'ятирічки, вірний помічник і надійний резерв партії.

...Комсомольська організація, комсомольський осередок. З ними пов'язані долі тисяч світловодських юнаків і дівчат, для яких вони стали і рідною комсомольською сім'єю, і школою самовиховання, самоутвердження, школою комуністичного виховання.

Держай, комсомольська школо!

В. ІВАНОВ,
перший секретар Світловодського міського ВЛКСМУ.

З'їздам комсомолу- XIX і XXIV гідну зустріч!

Широка підтримка

Добра слава ліле про КМК слюсарів-механіко-складальників цеху № 5 заводу радіовиробів. Кожен робітник має високу кваліфікацію, що дає змогу бригаді успішно виконувати виробничі плани. Недавно цей комсомольсько-молодіжний колектив (керівник І. Яценко, групкомсорг О. Букєв) став ініціатором почину: плани першого півріччя другого року п'ятирічки робітники зобов'язалися виконати до відкриття XIX з'їзду ВЛКСМ.

Ефективне використання кожної робочої хвилини, невтомний пошук резервів, впровадження прогресивних методів праці — ось складові стабільних успіхів бригади.

Ініціатива КМК самосарів знайшла широку підтримку серед молодих робітників заводу.

М. Кіровоград.

Вірні слову

П'ять комсомольсько-молодіжних екіпажів шоферів Завалівського графічного комбінату дали слово завершити річний план до Дня народження комсомолу. Одним із перших про виконання річної програми рапортував екіпаж у складі Миколи Слюсарука і Василя Чемериса, вересніш КРАЗом 43 тисячі тонн продукції.

Гайворонський район.

Л. Симоненко) вирішили боротися за право приєднання своєму комсомольсько-молодіжному ім'я XIX з'їзду комсомолу.

Знаменський район.

Другий рік — достроково

Плани першого року п'ятирічки КМК плавильників Світловодського заводу чистих металів (керівник — лауреат премії Ленінського комсомолу Микола Петров, групкомсорг Віктор Прокопів) виконав 18 вересня. А завдання наступного року колектив зобов'язався завершити до відкриття XIX з'їзду комсомолу.

Ініціативу одностайно підтримала молодь усього заводу.

М. Світловодськ.

Не зупинятись на досягнутому

Бригада комуністичної праці токарів Галина Ступак цеху № 3 заводу «Червоного зірка» вже виконала річний план. Та молоді робітники не зупинилися на досягнутому. Вони стали ініціаторами почину «На честь XIX з'їзду ВЛКСМ — 19 ударних декад». Ініціативу підтримали комсомольсько-молодіжні колективи підприємства.

М. Кіровоград.

СВІТЛОВИДСЬКИЙ РАЙОН:

ЧАС ВИБРАВ НАС

ний ентузіазм. Саме первинні комсомольські осередки допомагають своїм членам визначити і здійснити життєві плани й мету, розкрити свої здібності і таланти.

Активна громадська робота в первинних комсомольських організаціях Світловодська і району, ударна праця у складі комсомольсько-молодіжних колективів тільки за останні два роки назвали 12 володарів золотого знака ЦК ВЛКСМ «Молодий гвардієць п'ятирічки» і 56 володарів срібного і бронзового знаків. Неодноразовим переможцем соціалістичного змагання серед комбайнерів району став секретар первинної комсомольської організації колгоспу «Дніпро» Анатолій Колотигін. Ми по праву пишаємося і вихованцем комсомольської організації заводу чистих металів, лауреатом премії Ленінського комсомолу, нині керівником комсомольсько-моло-

діжнього колективу Миколою Петровим... А наші 170 КМК, у яких ударно працюють 2500 комсомольців міста і району? Адже вони, ці міні-осередки, ці комсомольсько-виробничі групи, — прекрасна школа комуністичного виховання; саме вони, діючи там, де безпосередньо

вітлюються в життя плани господарського будівництва, мобілізують молодь на вирішення конкретних завдань; саме вони, 76 КМК, достроково впоралися із завданнями минулої п'ятирічки. Можна було б продовжити перелік прикладів прекрасної роботи комсомольських колективів і їхніх членів — таких бойових осередків, таких молодих гвардійців п'ятирічки у нас десятки, сотні. Проте в нас первинні комсомольські організації, рівень роботи яких не відповідає вимогам життя, завданням, що їх поставила партія. І це викликає справедливий критику комсомольців і молоді.

Партія вчить нас: коли визначено правильну політику, вірну лінію, успіх справи залежить від її організації... І все ж подеколи доводиться чути від комсомольських активістів, від

ві умов! Це — позиція міському. Вона ґрунтується на багаторічному досвіді ВЛКСМ, на прикладах більшості комсомольських організацій міста і району.

Ще не так давно, наприклад, Валентина Долударєва, Павло Цуверкелов, Валентина Римар, Іван Письменников очолили далеко не кращі комсомольські організації. А нині ці організації — правофлангові комсомольського життя Світловодська, а колишні «пасивні» стали справжніми лідерами своїх осередків у цих первинних виставках.

Значить не в пасивних справа. А в чому? У тому, що названі комсомольські активісти більше уваги, ніж їхні попередники, приділяють своїм первинним і комсомольським групам, особистому спілкуванню з молоддю, активніше впливають на її виховання. До роботи з юнаками й дівчатами тут підходять диферен-

Діяти-до
кожного,
Зростати-
всім!

З'ІЗД
НАЗВАВ
АДРЕСУЗнайомтеся: Во-
лодимир БОН-
ДАРЕНКО, механі-
затор, правопо-
фланговий п'я-
тирічний.

ГІДНА ЗМІНА ІДЕ

Виріс він у селі. Праця хлібороба входила в нього не опосередковано, через труд батьків-колгоспників, а через власні мозолі. Бо скільки пам'ятає себе — все в полі. Шкільні панікули, вихідні — змалечку кожну вільну хвилину Володимир Бондаренко проводив на ланках, на тракторному стані. Спочатку допомагав старшим, а потім і сам не гірше них працював: пропалював, сів, збирав колоски.

Гірофесію хліборобську обрав як само собою зрозуміле. Закінчивши середню школу, подався на курси механізаторів у райцентр. І відтоді весь час біли землі. Від цієї розважливості мудрість у юнака, сила в молодих руках. Дивилося люді на нього і думало: якщо плеті силадні, то про таких, як він — безмежно закохані у хліборобську справу, відданих землі людей.

Створювалися торік у

колгоспі ланки по вирощуванню кукурудзи. Володимир сам взявся за цю справу. Разом з напарником, комсомольцем Володимиром Касаном зобов'язалися вирощувати кукурудзу на 80-гектарній площі. Нелегко було хлопцям. Та не спасували. Не раз можна було бачити їх і пізнього вечора, і вдосвіта на плантації. І хоч по 50 центнерів, як зривали, не вдалося зібрати, думаю, цей рік багато дав молодим механізаторам. Зрозуміли вони силу колективної праці, навчилися цінувати робочу хвилину.

Люблю я допомогти у вільний час із Володимиром Бондаренком. Вдумливий, працьовитий юнак не раз приємно дивував мене широтою поглядів, господарським підходом до вирішення виробничих питань. Ведемо, буває, розмову про кукурудзу, а його помисли йдуть далі своєї ланки, бригади, господарства. Цікавиться покращенням кукурудзодові області, співставляє, розмірковує. І бачу, вчиться аналізувати подорожньому.

Не раз спостерігав, як виступає Володя на комсомольських зборах, — кожне слово знає. Відчувається, що говорить людина діла. Гідна хліборобська зміна.

І. СІРОКЛИН,
секретар парторганізації колгоспу імені Леніна.
Компанієвський район.

фашистські літаки. Гинули за рідну землю радянські воїни. Здавалося, з тієї кричаво-вогненної прірви неможливо вирватися живим. Та бій ми виграли. Не відступили. Перемогли.

Я часто згадую ті роки, бойових друзів живих і полеглих. Не можу забути много ровесника комсомольця Василя Галушкіна, який став Героєм Радянського Союзу у вісімнадцять років. На підступах до Києва загинув його командир, і Василь сам повів товаришів в атаку.

Згадую імена воїнів, які навіки занесені у списки обласної комсомольської організації — Івана Індика, уродженця Бобринецького району, комсомольця Архипа Маніту з Ульяновського і Петра Велигіна з Малинського районів, подвиг яких пам'ятатимуть люди майбутніх поколінь.

Нелегка нам, фронтовикам, випала доля. Але щаслива. Бо ми боролися за мирне небо. Ніколи не забувайте про це, і ви, молодь вісімдесятих. Будьте вірними пам'яті героїв, які відстояли свободу Вітчизни.

В. ВЕРХОЛАНЦЕВ,
ветеран комсомолу.
Герой Радянського Союзу.

З РУК ІВАНА Косенка, секретаря комітету комсомолу заводу чистих металів, ми беремо не зовсім звичайну фотографію: хтось із заводських дізят віддрукував на машинці форму ділового бланка, а потому свої ж хлопці-фотолюбители розмножили її масовим тиражем. «Наша» фотографія — у нас не просто одиниця тиражу, вона — офіційний документ — «Сигнал про брак». З нього ми й дізнаємося, що комсомольський пост № 4 з четвертої ділянки цеху № 3 «повідомляє про масовий брак пластин» і просить виконати відповідних заходів. Просить майстра зміни і начальника ділянки — і обом не залишається нічого іншого, як підписати цей «протокол». А фотографія-документ лягає на контроль у своєму головному штабі — в комсомольському штабі якості, або, простіше кажучи, у заводському комітеті комсомолу.

Ну, а далі що? Іван пропонує нам «Зведення» про роботу комсомольського штабу якості цеху № 3 (того ж таки цеху), з нього ми й довідуємося, що, крім ряду засідань із обговоренням звітів і плану своїх членів, у першому кварталі цього року комсомольський штаб якості цеху № 3 розглянув сигнал про той самий брак, що нас цікавить. Тож «Зведення» повідомляє: «... Вжито заходів адміністративного впливу; за підсумками місяця колектив зміни позбавлено премії; при підбитті підсумків змагання суміжників зміни збережено негативний факт; на ділянці посилено контроль за випуском пластин...»

Ось така фотоекспозиція (і в прямому, і в переносному розумінні) одного сумного факту. Що за нею? Робота первинного комсомольського осередку, або, конкретніше, робота маленької його бойової одиниці — штабу якості. А ще конкретніше — поста якості, підрозділу цехового штабу.

Система, взагалі-то, знайома, її механізм також — простий і надійний, розрахований, насамперед, на самосвідомість і самодисципліну комсомольців підприємства, членів штабу якості, котрі, у свою чергу, діють за принципом демократичного централізму. Однак спільна заводська боротьба за якість... Система, взагалі-то, знайома, її механізм також — простий і надійний, розрахований, насамперед, на самосвідомість і самодисципліну комсомольців підприємства, членів штабу якості, котрі, у свою чергу, діють за принципом демократичного централізму. Однак спільна заводська боротьба за якість...

З ВИСТУПУ НА МИНУЛІЙ Х МІСЬКІЙ КОМСОМОЛЬСЬКІЙ КОНФЕРЕНЦІЇ (24.XI-79) ВІТАЛІЯ ЛЕЩЕНКА, ІНЖЕНЕРА ЗАВОДУ ЧИСТИХ МЕТАЛІВ:

«... Виступивши одним з ініціаторів руху «П'ятиріччя якості» — комсомольським організатором, комсомольська організація нашого підприємства веде велику організаційну і пропагандистську роботу по випуску високоякісної продукції; комітет комсомолу ставить питання участі юнаків і дітяч у боротьбі за високу якість роботи, за майстерність, за честь заводської марки у центрі своєї уваги, прагнуть залучити до цього усіх членів Спілки, всіх юнаків і дітяч...»

Власне, у центр своєї уваги комітет комсомолу поставив питання якості раніше 1977 року. Виступ інженера Лещенка на минулій міській комсомольській конференції був своєрідним підсумком тої дворічної роботи, коли вже можна було оперувати конкретними економічними категоріями: за рік один тільки цех дає 200—300 тисяч карбованців економії, якщо сумлінно працює комсомольський штаб якості... А конференція тоді, ніби узагальнюючи досвід заводчан, намагалася пояснити ці категорії категоріями моральними. І це раз утверджувала очевидний

факт: «Юність у будь-якому суспільстві є соціально активною силою, сама природа молодості штовхає її до певних форм діяльності. Важливо тільки спрямувати її у правильне і найважливіше на даному етапі русло, поставити перед нею мету-ідеал». Але за реалізацію такої мети-ідеалу треба боротися, працювати, діяти. Іншими словами, проблема індивідуального самопідняття молоді людини вирішується не спогляданнями, а дією. І найпершим, говорилося на конференції, найочевиднішим продуктом такої діяльності є праця, а якість цієї праці — уже поняття самодисципліни, самосвідомості.

Ватажки світловодської комсомолі зрозуміли це давно і в наш приїзд хотіли показати «кухню» виховання молодого покоління (що, звичайно, є магістральною місією комсомолу) на прикладі діяльності комсомольських штабів якості заводу чистих металів...

З ВИСТУПУ НА МИНУЛІЙ Х МІСЬКІЙ КОМСОМОЛЬСЬКІЙ КОНФЕРЕНЦІЇ ВОЛОДИМИРА ІВАНОВА, ТОДІ СЕКРЕТАРЯ ОДНОГО ІЗ ЗАВОДСЬКИХ КОМІТЕТІВ КОМСОМОЛУ, НИНІ ПЕРШОГО СЕКРЕТАРЯ МІСЬКОМУ ЛКСМУ:

«... Зрозуміло, що без термінових питань, як ми говоримо, ніколи не обійтися у наших повсякденних справах. Але не можна ж усі питання робити терміновими, заохочуючи тим самим членів недисциплінованість, недогляд, недопрацювання...»

...Ми перевдяглися у сніжно-білі халати, натягли незвичні для себе «медичні» шапочки. Така-от форма була своєрідною перепусткою до усвідомлення місцевої істини: «Наші чисті метали починаються з чистоти робітничої совісті». Пояснюючи таку філософську думку, Іван Косенко привів нас в один з цехів і показав його продукцію — кремнієву пластинку. Ми розглядали цей крихкий витвір хлопців-шліфувальників, і комсорг, аби справити відповідне враження, сказав:

— Товариш пластинки — два мікрони, а діаметр однієї волосини під вашими шапочками на голові — 16 мікронів...

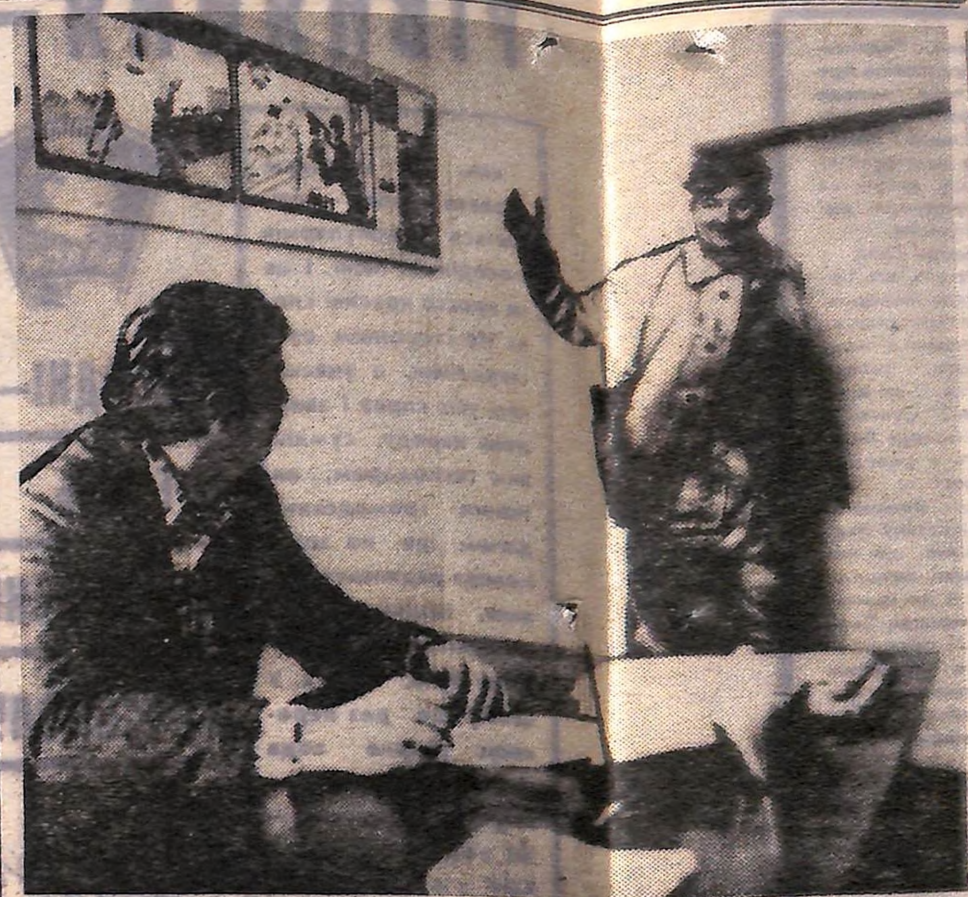
Висновок — простий, як скрепка: робота шліфувальників — ювелірна. Але «хитра» пластинка, хоч і є продуктом праці, — це не є продукцією підприємства; вона — десь по середині технологічного ланцюжка.

Сам же ланцюжок складається з 60 операцій. Не треба, мабуть, виникати у тонкощі кожної з них, аби зрозуміти, що в такій роботі повинна бути ювелірна точність кожного суміжника. І, очевидно, ця зустріч на межі, ця незримість, коли продукт праці одного суміжника передається в руки іншого, — найголовніша заповідь якості спільного плоду роботи всього колективу підприємства.

Ось чому, проходячи цехами, спостерігаючи то за одним, то за іншим технологічним процесом, ми тут же (майже на кожній ділянці) стежили і за роботою «контролерів якості». Роботою, підкреслюємо, не зовсім звичайною. Бо за радіоелектронною контрольною апаратурою сиділи не тільки контролери з ВТК, а й плавильники, апаратники, робітники інших спеціальностей, які одночасно є членами комсомольських постів і штабів якості.

У цьому — вся суть роботи, — пояснював Іван Косенко. — З одного боку, тільки нинішнього року заводчанам і штабам якості завод має 900 тисяч карбованців економії. З іншого, самі пости і штаби є прекрасною школою виховання сучасного робітника.

І Косенко згадав випадок з

«ІДЕЯ!» (Електрогазоваріння і раціоналізатора Дніпровського заводу твердих сплавів комсомольця Віктора ДРОБІТА можна часто зустріти тут, у заводському комітеті комсомолу...)

Фото В. ГРИБА.

ЧАС ВИБРАВ НАС

Сьогодні на обласній повірці —
Світловодська районна комсомольська організація

апаратницею Валентиною Литвин.

Якось Валя, молодий гвардієць п'ятирічки, свідченням чого є не тільки хороші виробничі показники, а й знак ЦК ВЛКСМ, «потягла» своїх товаришів по штабу якості на своє ж робоче місце: тут, не зважаючи ні на які старання дітяки, виходила бракована продукція. Спільними зусиллями вони тоді знайшли шапранку, у яку проникав брак, і технічно грамотно кваліфікували її.

Та чи не цей випадок примусив комітетчиків замислитися над удосконаленням своєї системи? Тим удосконаленням (пам'ятаєте!), про яке ми згадали на початку розповіді, — по-комсомольськи вимогливіше у механізмі і демократичніше у соціальних началах боротьби за якість.

І комсомол заводу задає собі питання: чому не ввести контролера у кожну бригаду? Контролера, який був би членом цього колективу і одночасно виконував би одну з технологічних операцій бригади. Контролера — комсомольця, штабом і «головнокомандуючим» для якого був би вже не комітет комсомолу, а «Комсомольський прожектор».

Ні, завком комсомолу не хоче цим самим знати з себе відповідальність за якість продукції, він прагне лише перемістити центр боротьби за якість, дати більше ініціативи перанним осередкам — бригадам, кожному їх членові.

— Ми загорілися новою ідеєю, — говорила нам комсорг цеху № 6 Людмила Полянська. — І до звітно-ви-

борної заводської комсомольської конференції розуміємо, дирекція заводська підстає затвердити його.

Ми знову повернулися до комітету комсомолу. Переглядали фотографії — свої і чужі, розповіли про рейд «Ідеї», що раз розглядали ту кремнієву пластинку товаришів у два мікрони... І розмірковували вголос про те, що кваліфікувати молоді люди не треба, очевидно, в конкретній роботі, а щоденну працю треба спрямовувати в конкретну форму виховання. Завдання морального виховання ми розуміємо іноді надто глобально і недовідно формувати такі якості, як організованість, дисципліна. Але ж, як і Леніном, саме такі якості, як «не будь ледарем», «до-тримай дисципліни в праці», «господарючі економію», у соціалістичному суспільстві набирають принципово загальнодержавного значення.

Володимир Пашагор, другий секретар міського комсомолу, що приїхав до заводу разом з нами, додав, продовжуючи нашу думку:

— Не випадково, по-моєму, саме у стінах заводу металів народилися скільки міським комсомолу, це одна ініціатива — «Кожна справа — майстер по професії», «Вірний громадянський обов'язок» високих моральних якостей, а більшість громадян комсомольського патріотизму заводського комсомолу — «Бережливість — риса комуністична». Цей досвід комсомолу комсомолу всім комсомольцям.

А ми ще подумали про це дивного в тому, що

що економічні категорії входять у нашу свідомість як конкретні чинники морального виховання. І навіпаки — що поняття «честь заводу», «честь заводської марки» стають поняттями особистої гідності, краси людини-трударя.

З ВИСТУПУ НА МИНУЛІЙ Х МІСЬКІЙ КОМСОМОЛЬСЬКІЙ КОНФЕРЕНЦІЇ МАРІИ КУЛИК, МЕХАНІЗАТОРА КОЛГОСПУ ІМЕНІ КОТОВСЬКОГО:

«... Я люблю свою землю, люблю її життя, люблю велику, часто важку, але завжди радісну працю. А чий більший я люблю людей, що перетворюють цю працю у свято...»

БУЛА ДРУГА година дня. У комітеті комсомолу збиралися активісти, яким через кільканадцять хвилин «треба вже бігти» на урочисті проводи в армію заводських хлопців.

— Не вірю, коли ваш брат-журналіст пише, що якась Таня-комсорг ночами сидить над листами в армію, — говорив Володя Пашагор, коли ми вже вийшли за прохідну заводу й сіли у редакційну «Волгу». — Не вірю! Ну, напише вона двом-трьом.

А решта? Скільки он хлопців щороку йде в армію! Так-от, у нас пишуть не одні комсорги, а так званий «чотирикутник» підприємства. Пишуть напередодні свят, у дні народження хлопців. Але пишуть усім! — Володя розповідає запально, впевнений у своїй точці зору.

...З ним ми познайомилися навесні цього року. Тоді він теж фонував у редакцію, про-

Навічно— в списках комсомолу

Той бій я ніколи не забуду. Бій за «серце» нашої Батьківщини — Москву. Мені (на той час молодому юнакові і моїм однополчанам-льотчикам напутне слово давав капітан Мамін:

— Сили переліли, гітлерівців більше. Та ми на своїй землі і в своєму небі. І маємо битися до останньої миті — аж поки ворог не відступить.

Бій був страшний. Горіли

ВАЖЛИВІ ЗАВДАННЯ

Як ми вже повідомляли, 27 жовтня у Кіровограді відкрився республіканський зональний семінар секретарів — завідувачів відділами учнівської молоді райкомів, міськомів комсомолу, завідувачів відділами народної освіти Кримської, Одеської, Херсонської, Кіровоградської областей і м. Севастополя.

З вітальним словом перед учасниками семінару виступив секретар Кіровоградського обкому Компартії України **А. І. ПОГРЕБНЯК**.

Перше й найголовніше питання, котре розглядалося на семінарі — всебічне обговорення шляхів подальшої спільної роботи органів народної освіти й комітетів комсомолу по комплексному вихованню підростаючого покоління в світлі високим вимог партії, поставлених XXVI з'їздом КПРС.

XXVI з'їзд Комуністичної партії Радянського Союзу дав високу оцінку успіхам радянської системи народної освіти. Однією з її притягальних сторін стане новим етапом у її розвитку. З'їзд поставив перед партією, народом і в першу чергу перед тим, кому доручено виховання молодого покоління в дусі комуністичної моралі, конкретні завдання. Їх виконання — мета роботи органів народної освіти й комітетів комсомолу.

Принципове значення для вдосконалення спільних зусиль органів народної освіти й комсомольських організацій республіки мають рішення листопадового (1977 року) Пленуму ЦК Компартії України. На ньому член Політбюро ЦК КПРС, перший секретар ЦК Компартії України тов. **В. В. ШЕРБИЦЬКИЙ** поставив конкретне завдання: «Предметом за-вдання комсомольських ор-

ганізаційми шкіл, профтехучилищ, технікумів і вузів, підвищувати їх вплив на постановку навчально-виховної роботи».

Про це й говорили в доповідях заступник міністра освіти УРСР **І. С. ХОМЕНКО** і секретар ЦК ЛКСМ України **І. Я. САХАНЬ**, які виступили в перший день роботи семінару.

У роботі семінару взяли участь заступник голови виконкому обласної Ради народних депутатів **Є. М. ЧАБАНЕНКО**, заступник начальника управління виховної роботи Міністерства освіти УРСР **І. П. ДРИГУС**, завідувач відділом шкільної молоді ЦК ВЛКСМ **З. Ф. ДРАГУНКИНА**, за-

вучача відділом шкільної молоді і піонерів ЦК ЛКСМ України **В. О. ЄРЕМЕНКО**, перший секретар обкому комсомолу **О. О. СКИЧКО**, голова обкому профспілки працівників освіти, вищої школи і наукових закладів **С. Л. СКАЛЬКО**, виконуючий обов'язки завідувача Кіровоградським обласним відділом народної освіти **В. О. ЧЕКМАРЬОВ**, старший науковий співробітник АПН СРСР, кандидат педагогічних наук **С. Ю. ХОЗЕ**, а також відповідальні працівники ЦК ЛКСМ України, Міністерства освіти УРСР, секретарі обкомів комсомолу по роботі з учнівською молоддю і заступники завідувачів обласно-

Життя
наших
братніх
спілок

Завдання корейської юні

ПХЕНЬЯН. (ТАРС). Днями тут завершив роботу VII з'їзд Спілки соціалістичної трудової молоді Кореї. На ньому обговорено звітну доповідь ЦК, внесено зміни до статуту спілки, обрано новий склад керівних органів.

На заключному засіданні з'їзду виступив генеральний секретар ЦК ТПК Кім Ир Сен. Він закликав корейську молодість активніше брати участь у соціалістичному будівництві КНДР, самовіддано боротися за втілення в життя рішень VI з'їзду трудової партії Кореї.

На пленумі ЦК ССТМК, який тут відбувся, головою ЦК знов обраний Лі Ен Су.

60-річчя монгольського ревсомолу

УЛАН-БАТОР. (ТАРС). Нещодавно тут у центральному палаці культури монгольських профспілок відбулись урочисті збори представників трудящих і молоді столиці, присвячені 60-річчю Монгольської революційної спілки молоді (МРСМ).

Привітання ЦК МНРП ревсомолу зачитав Генеральний секретар ЦК МНРП, Голова Президії Великого народного хуралу МНР Ю. Цеденбал. У ньому висловлюється тверда впевненість, що ревсомольці, вся молодь республіки і далі гідно продовжуватимуть революційну справу старших поколінь, віддадуть усі свої сили і знання в ім'я процвітання соціалістичної батьківщини, зміцнення миру.

За великі заслуги в справі мобілізації молоді на виконання соціально-економічних завдань партії, досягнута успіхи в комуністичному вихованні молодого покоління і в зв'язку з 60-річчям з дня заснування монгольського ревсомолу нагороджений найвищою нагородою республіки — орденом Сухе-Батора.

Під бурхливі оплески присутніх Ю. Цеденбал прикріпив орден до прапора ревсомолу.

З доповіддю, присвяченою славній річниці МРСМ, виступив перший секретар ЦК ревсомолу Л. Бтудев. Відзначаючи 60-річчя нашої бойової організації, підкреслив він, ми присягаємо на вірність партії, соціалістичній батьківщині, великій друж-

бі з Радянським Союзом та іншими братніми країнами соціалізму. Ми урочисто запевняємо, що ревсомольці, вся молодь країни будуть і далі гідно нести естафету старшого покоління, впишуть нові славні сторінки в пітис будівництва соціалізму в МНР.

Міжнародний рік молоді

НЬЮ-ЙОРК. (КОР. ТАРС). ДАЛЬША МОБІЛІЗАЦІЯ ШИРОКИХ МАС МОЛОДІ НА БОРОТБУ ЗА МИР, РОЗЗБРОЄННЯ, ПРОТИ НЕОКОЛОНІАЛІЗМУ І РАСИЗМУ, ЗА ЗБІЛЬШЕННЯ ВКЛАДУ ЮНАКІВ І ДІВЧАТ У СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИЙ РОЗВИТОК СВОЇХ КРАЇН — ТАКИМИ Є ГОЛОВНІ ЗАВДАННЯ ПРОГОЛОШЕНОГО ООН МІЖНАРОДНОГО РОКУ МОЛОДІ (1985 р.). ПИТАННЯ ПІДГОТОВКИ ДО ЦЬОГО ВАЖЛИВОЇ ПОДІЇ В ЖИТТІ МОЛОДОГО ПОКОЛІННЯ ПЛАНЕТИ ЗАЙНЯЛИ ВАЖЛИВЕ МІСЦЕ В ХОДІ ДИСКУСІЇ, ЯКА ПРОХОДИТЬ У ТРЕТЬОМУ КОМІТЕТІ ГЕНЕРАЛЬНОЇ АСАМБЛЕЇ (СОЦІАЛЬНІ, ГУМАНИТАРНІ ПИТАННЯ І ПИТАННЯ КУЛЬТУРИ).

Мир є необхідною передумовою щасливого майбутнього молоді, заявила представник СРСР **В. В. Кравченко**. Тому радянська молодь усім серцем відгукнулася на сповіщення Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР **Л. І. Брежнєва**, сказані ним з трибуни XXVI з'їзду КПРС, про те, що збереження миру було і залишається головним зовнішньополітичним завданням радян-

ської держави. Радянський делегат розповів про той вклад, який молоде покоління Країни Рад вносить у реалізацію комплексу мирних конструктивних пропозицій, висунутих найвищим форумом радянських комуністів.

Саме молодь ішла в перших рядах тих, хто повалив ненависну народо-виряду диктатуру ставленника американського імперіалізму Сомосі, завдяки нікарагуанському делегату **Мігель Авіллес**. Сьогодні сандіністська молодь бере активну участь у революційному процесі.

Представник демократичного Афганістану **Харі Абабі** підкреслив, що перемога квітневої революції покінчила з дискримінацією щодо молоді. Сьогодні молодь покоління Афганістану є активним учасником величезних соціально-економічних перетворень, які відбуваються в країні.

Делегати Мозамбіку, Конго, Сирії та ряду інших незалежних держав заявили про підтримку національними молодіжними організаціями своїх країн цілей Міжнародного року молоді.

Використовуючи переконливі приклади, розповіли про справжню рівноправність, якою користується молодь у соціалістичному суспільстві, про її активну участь в усіх сферах політичного і соціально-економічного життя представники Болгарії, НДР, Куби, Монголії, Лозосу та інших країн соціалізму.

Іншим є становище молоді в західних країнах, де, за офіційними даними, половину «Армії безробітних» становлять юнаки і дівчата.

А. СИДОРУК.

ЗАХОПЛЕННЯ

ЗАХОПЛЕННЯ

За «Другаркою» — «Другарі»

Одного завідувачого сільським клубом запитали:

— Чого у вас замок на дверях висить?

Давно ж робочий день почався.

А той спокійно:

— У мене робочий день починається ввечері — репетиції, кіно, танці. А тепер люди в полі, на тваринницьких фермах. Але й увечері ніхто не прийшов до клубу.

— Чого б це? — запитують завідувачого.

— Так кажуть: у всіх робота. А коли накрутишся коло комбайна чи на току, то вже не до танців...

І тоді неадекватному культурміщю нагадали:

— Людей треба чекати тут зранку. Тоді й увечері засвітились вогник.

Істину цю добре знає директор Добришського сільського Будинку культури **Микола Іванович Дінула**, кавалер ордена «Знак Пошани», учасник багатьох обласних та республіканських фестивалів самодіяльного мистецтва.

Що значить для нього чекати людей зранку?

Вранці він жеде тут своїх наймолодших друзів, учнів місцевої школи. Хлопчики і дівчатка збираються в клубі за інтересами, що називаються «Веселка». Молодші школярі ліплять різноманітні фігурки з пластиліну, інші займаються різьбою по дереву, шліфують і лакують химерні коріння дерева. А в сусідній кімнаті йде репетиція лялькової вистави. Іще одна новина: в Будинку культури підкривається вистава — хлоп'ята сценгруювали моделі сільськогосподарських машин і космічних кораблів. Лу-

нає чарівна болгарська мелодія «Ручениця» — озвалася старовинна гайда. На цьому інструменті досі вміли грати тільки старезні діди. А **Микола Іванович** знає йов учителя і для хлоп'ят...

Сьогодні Вітя Іванов відвідує «Веселку». А підросте, стане механізатором, як **Валерій Георгієв**, і теж вечорами відвідуватиме репетиції. Можна записатися в театральну студію і їздити на свято театального мистецтва в Кіровоград. Різні пісні та танці виконує негавомна «Другарка». Це для дівчат ансамбль, але

«Добришську хору» їм без хлопців не проспівати. Куди, скажімо, поспішає мовчачора механізатор **Валерій Танасов**? На репетицію вокально-інструментального ансамблю «Другарі». Бо в суботу — концерт у райцентрі.

А **Іван Опрі**, який очолює духовий оркестр, вважає, що його колектив головний у клубі. Бо жодного вечора відпочинку, веселля чи проводів у армію не проведеш без «духовників». **Микола Іванович** не знає, тож нагадує **Опрі**, щоб роботу починати зранку.

— Школярів мені каяч. Хай вчаться. Щоб зміна була. Той в армію піде, той вчитись поїде. А оркестр має жити. І мідь тут починає дзвеніти ще зранку.

Кажуть, у **Миколи Івановича** Дінула немає вихідних. Він завжди серед людей, завжди з молоддю. Недавно влаштував у Будинку культури вечір трудової слави — вшановували дошку колегослу імені **Димитрова Олену** Семенівну **Михайлову**. А за три дні до цього був вечір «Зірки визволителів». Запам'ятався юнакам та дівчатам диспут «Бо ти на землі людина». Кіновечори, літературні читання, вечірні, години поезії, вечори інтернаціональної дружби... І все не його робота. І його помічників — комсомольців колегослу імені **Димитрова**.

— А робота — це й відпочинок, — ніяком серйозно каже **Микола Іванович**. — Бо легко мені з молодими.

У Доброму живуть болгар, молдавани, узбеки, росіяни, українці. Нині, коли відзначається 1300-річчя Болгарської держави, особливо людно в Добришському краєзнавчому музеї. Школярі розглядають подарунки, щойно прислані з Голубухіна, Балчик, Алфатара. І читають листи від своїх ровесників з сонячної Добружжі. Заходить листоноша — є листи. В одному з них поти — не для «Другарки» і «Другарів».

...Звучить над Добрим мелодія «Лозі». Звучить українська «Вербиченька». І звучать слова про синій льон, білі російські берізки, білоруські жита. Про обласні. Пісня скликає людей...

М. ВІНЦЕВИЙ.

На знімку: виступає ансамбль «Другарі».

Фото **В. РЕШЕТНИКОВА**.

Вільшанський район.

В. о. редактора А. РОМАНЮК.

«Молодой коммунар» —
орган Кіровоградського
обласного комітета
ЛКСМ України.

НАША АДРЕСА:
316050, МСП
м. Кіровоград,
вул. Пуначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: відділу листів і масової роботи — 2-45-36; відповідального секретаря — 2-46-87; відділу комсомольського життя — 2-46-57; відділу пропаганди — 2-45-36; відділу учнівської молоді — 2-45-35; відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-45-35; відділу оголошень — 2-56-65; фотолaboratorії — 2-45-35; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

Друкарня імені **Г. М. Димитрова** видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України м. Кіровоград, вул. Глінка, 2.